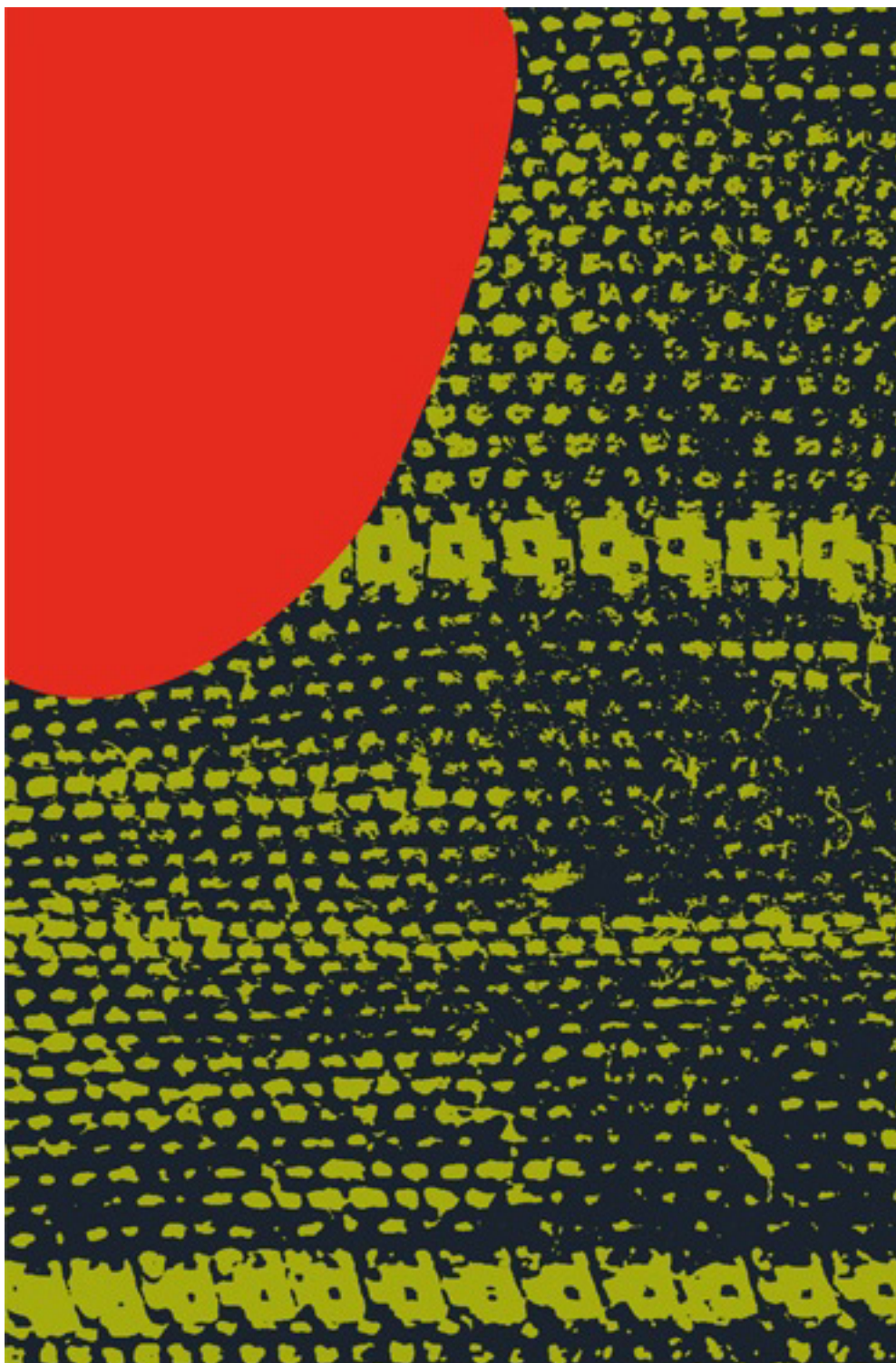

ntamo ALEKSANDR VORONIN *Unettomuus, valittujen etuoikeus*

UNETTOMUUS, VALITTUJEN ETUOIKEUS

© 2007 Aleksandr Voronin, Arvi Perttu

Ulkoasu Lauri Wuolio

ISBN 978-952-215-017-2

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2008

ntamo

www.ntamo.net

Aleksandr Voronin

UNETTOMUUS, VALITTUJEN
ETUOIKEUS

Runoja

Suomentanut Arvi Perttu

ntamo, Helsinki

Joskus minäkin kasvan aikuiseksi

* * *

En välitä filosofiasta
sillä olen filosofi.

En välitä runoudesta
sillä olen runoilija.

En välitä elämästä
sillä olen kuolematon.

En välitä rakkaudesta
sillä rakastan
filosofiaa, runoutta ja elämää.

Pitelin suussani kuivaa ruohonkortta
ja sellaisena
viehättävä nainen näppäsi minusta kuvan.
Kun katselin kuvaa viikon kuluttua
kortta ei siinä näkynytkään,
sen sijaan suuni oli vääntynyt irvistyksen.
Ja minä kun uskoin
että kuiva heinänkorsi
kuihtuvan syksyn symbolina
lisää
kuvalle merkityksiä
ja hahmolleni charmia.

* * *

Kävelen kaupungilla
läpsyttelen lätäköissä
katselen pilviä.

Hyvät on pilvet,
pöyheät, harmaat.
Mutta oleellisinta on se että niitä on paljon
niin paljon
että riittää lätäköihinkin.

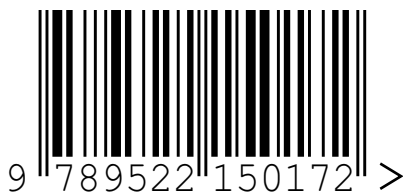
Niin minä tallustelen
suoraan pilviä pitkin
aivan kuin Herran enkeli.

* * *

Syksyllä
ylistyslauluni
elämälle
laskettelee kuin suksilla
jokaisella putoavalla lehdellä

*Yöt liitelevät
eikä siipien kahinasta saa selvää,
ketkä,
vampyyrit, perhoset vai enkelit
lentävät.*

Petroskoilainen Aleksandr Voronin (s. 1961) päätti kolmekymppisenä ohjusjoukkojen kapteenina jättää varman sotilasuran ja ryhtyä köyhäksi runoilijaksi. Tämän toisen elämänsä hän aloitti aikuisena Moskovan kirjallisuusinstituutissa, mutta todellisena opettajanaan hän pitää Vladimir Vysotskia. Tänään hän edustaa Karjalan venäjänkielisen runouden kärkeä.

Voronin ihastui vapaamittaiseen runoon luettuaan pietarilaista Gennadi Aleksejovia. Hänen säkeissään kuuluu kuitenkin myös perinteisen runon ja varsinkin trubaduurilaulun kaikuja – ja hän onkin myös lauluntekijä ja esiintyjä.

Voroninin runoissa itseironia keventää mystistä tuskaa; synkimmissäkin säkeissä leijuu taustalla Lewis Carrollin kissan hymy.

Kokoelman runot on valinnut ja suomentanut petroskoilaissyntyinen Arvi Perttu.

ntamo 2008 // ALEKSANDR VORONIN Unettomuus, valittujen etuoikeus